

2024/1260

2.5.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1260

af 24. april 2024

om inddrivelse og konfiskation af aktiver

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, artikel 83, stk. 1 og 2, og artikel 87, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europol's trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA) fra 2021 fremhævede Europol den stigende trussel fra organiseret kriminalitet og kriminel infiltration. Som følge af det betydelige udbytte fra organiseret kriminalitet, der beløber sig til mindst 139 mia. EUR om året, og som i stigende grad hvidvaskes ved hjælp af et parallelt lyssky finansielt system, udgør tilgængeligheden af udbytte fra kriminelle aktiviteter en betydelig trussel mod økonomiens og samfundets integritet og undergraver retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder. Ifølge Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om EU-strategien for bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 tager denne strategi sigte på at tackle udfordringer ved organiseret kriminalitet ved at fremme grænseoverskridende samarbejde og udveksle oplysninger, støtte effektiv efterforskning af kriminelle netværk, eliminere udbytte fra kriminelle aktiviteter og gøre de retshåndhavende myndigheder og retsvæsenet klar til den digitale tidsalder.
- (2) Hovedmotivet bag kriminelle organisationer, der opererer uden grænser, herunder kriminelle højrisikonetværk, er økonomisk vinding. For at imødegå den alvorlige trussel, som organiseret kriminalitet udgør, er det vigtigt, at de kompetente myndigheder derfor gives større operationel kapacitet og de nødvendige midler til effektivt at spore og identificere, beslaglægge, konfiskere og forvalte redskaber og udbytte fra strafbart forhold eller formuegoder, der hidrører fra kriminelle aktiviteter.
- (3) Kriminelle organisationer geninvesterer normalt en del af deres fortjeneste fra kriminelle aktiviteter for at skabe et finansielt grundlag, der gør det muligt for dem at fortsætte sådanne aktiviteter. Desuden tyr kriminelle organisationer ofte til vold, trusler, intimidering eller korruption for at få kontrol med virksomheder, opnå indrømmelser, tilladelser, udbud eller tilskud, erhverve sig ulovlig fortjeneste eller ulovlige fordele eller infiltrere vigtige infrastrukturer såsom logistiske knudepunkter. Sådanne organisationer har derfor en negativ indvirkning på den frie konkurrence eller påvirker offentlig myndigheders beslutningstagning, hvilket bringer retsstatsprincippet og demokratiet i fare. Kriminelle organisationer er blevet økonomiske aktører på verdensplan med entreprenørmæssige mål. Det er afgørende at fratage kriminelle ulovlig fortjeneste for at forstyrre deres aktiviteter og forhindre dem i at infiltrere legitime økonomier.
- (4) Økonomisk og finansiell kriminalitet, navnlig organiseret kriminalitet, begås ofte gennem juridiske personer, og de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, kan begås i sådanne juridiske personers interesse eller til fordel for disse. Der kan derfor også træffes afgørelser om beslaglæggelse og konfiskation over for juridiske personer i overensstemmelse med national ret.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 16.3.2023, s. 105.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.4.2024.

- (5) Et effektivt system til inddrivelse af aktiver kræver hurtig sporing og identifikation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold samt formuegoder, der mistænkes for at være af kriminel oprindelse. Sådanne redskaber, sådant udbytte eller sådanne formuegoder bør beslaglægges for at forhindre, at de forsvinder, og bør derefter konfiskeres, når der er truffet afgørelse om konfiskation inden for rammerne af retsforfølgning i straffesager. Et effektivt system til inddrivelse af aktiver kræver endvidere en effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder for at bevare værdien af disse formuegoder for staten eller for at sikre godtgørelse til offrene.
- (6) Unionens nuværende retlige ramme for sporing og identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af redskaber, udbytte eller formuegoder og for kontorer for inddrivelse af aktiver udgøres af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽³⁾, Rådets afgørelse 2007/845/RIA ⁽⁴⁾ og Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA ⁽⁵⁾. Kommissionen evaluerede direktiv 2014/42/EU og afgørelse 2007/845/RIA og konkluderede, at den nuværende ramme ikke fuldt ud har opfyldt det politiske mål om at bekæmpe organiseret kriminalitet ved at fratage de kriminelle deres fortjeneste.
- (7) Den eksisterende retlige ramme bør ajourføres for at lette og sikre en effektiv inddrivelse og konfiskation af aktiver i hele Unionen. Dette direktiv bør derfor fastsætte minimumsregler for sporing og identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af formuegoder i forbindelse med retsforfølgning i straffesager. Herved bemærkes, at »retsforfølgning i straffesager« — uanset Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis — er et selvstændigt begreb i EU-retten som fortolket af EU-Domstolen. Dette direktiv berører ikke de procedurer, som medlemsstaterne kan anvende til at beslaglægge og konfiskere formuegoder. Det er nødvendigt at styrke de kompetente myndigheders kapacitet til at fratage kriminelle deres udbytte fra kriminelle aktiviteter. Med henblik herpå bør der fastsættes regler for at styrke sporing og identifikation af aktiver samt beslaglæggelseskapacitet, forbedre forvaltningen af beslaglagte og konfiskerede formuegoder, indtil de afhændes efter en endelig afgørelse om konfiskation, styrke de retsregler, der ligger til grund for konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold og formuegoder hidrørende fra kriminelle organisationers kriminelle aktiviteter og forbedre den overordnede effektivitet af ordningen med inddrivelse af aktiver.
- (8) Dette direktiv bør lette det grænseoverskridende samarbejde ved at give de kompetente myndigheder de nødvendige beføjelser og ressourcer til at reagere hurtigt og effektivt på anmodninger fra myndigheder i andre medlemsstater. Bestemmelser om regler for tidlig sporing og identifikation, hastetiltag med henblik på beslaglæggelse eller effektiv forvaltning bidrager til at forbedre mulighederne for inddrivelse af aktiver på tværs af grænserne. I betragtning af den organiserede kriminalitets globale karakter og dens evne til at overføre aktiver hurtigt på tværs af grænserne bør samarbejdet med tredjelande også styrkes inden for den internationale retlige ramme.
- (9) På grund af den polykriminelle karakter og det systemiske og profitorienterede samarbejde mellem kriminelle organisationer, der deltager i en lang række ulovlige aktiviteter på forskellige markeder, kræver en effektiv bekæmpelse af organiseret kriminalitet, at der er adgang til beslaglæggelses- og konfiskationsforanstaltninger for så vidt angår fortjenesten fra alle strafbare handlinger, hvor organiserede kriminelle grupper er aktive. Sådanne lovovertrædelser omfatter de kriminalitetsområder, der er anført i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ud over de strafbare handlinger, der er anført i artikel 83, stk. 1, i TEUF, bør dette direktivs anvendelsesområde også omfatte alle former for strafbare handlinger, der er harmoniseret på EU-plan, herunder svig, der skader Unionens økonomiske interesser, i lyset af organiserede kriminelle gruppers stigende involvering i sådan kriminalitet. Dette direktivs anvendelsesområde bør endvidere omfatte miljøkriminalitet, som er en central aktivitet for organiserede kriminelle grupper, og som ofte er forbundet med hvidvask af penge eller vedrører affald og restprodukter, der produceres i forbindelse med fremstilling af og handel med narkotika. Hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold udgør en central aktivitet for organiserede kriminelle grupper og er typisk forbundet med menneskehandel. Den strafbare handling, der består i at lette ulovlig indrejse og ulovligt ophold, bør

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om sporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49).

forstås som omhandlet i Rådets direktiv 2002/90/EF ⁽⁶⁾ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA ⁽⁷⁾. Rammeafgørelse 2002/946/RIA giver mulighed for at supplere strafferetlige sanktioner med konfiskation af det transportmiddel, der blev benyttet til at begå den strafbare handling, samtidig med at det klart fastsættes, at dens bestemmelser finder anvendelse, uden at dette berører den beskyttelse, som indrømmes flygtninge og asylansøgere med henblik på at yde humanitær bistand i overensstemmelse med folkeretten.

- (10) Ud over den strafbare handling i form af deltagelse i en kriminel organisation som omhandlet i artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽⁸⁾ bør andre strafbare handlinger som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/841/RIA og som defineret i national ret være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, i det omfang de begås inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/841/RIA og som defineret i national ret, med henblik på at opnå ulovlig vinding, som hidrører fra kriminelle aktiviteter, som typisk udføres af kriminelle organisationer. Medlemsstaterne opfordres navnlig til at sikre, at kriminelle aktiviteter i form af efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter, ulovlig handel med kulturgoder, forfalskning af og ulovlig handel med officielle dokumenter, mord eller grov legemsbeskadigelse, ulovlig handel med menneskelige organer og væv, bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning, organiseret eller væbnet røveri, afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning, handel med stjålne køretøjer, skattemæssige lovovertrædelser i forbindelse med direkte og indirekte skatter, brandstiftelse, bedrageri og svig, ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer og strafbare handlinger, der henhører under Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion, er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Dette direktiv forpligter imidlertid ikke medlemsstaterne til at indføre eller bibeholde nogen strafbar handling.
- (11) For at sikre en effektiv gennemførelse af Unionens restriktive foranstaltninger er det nødvendigt at udvide direktivets anvendelsesområde til strafbare handlinger, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1226 ⁽⁹⁾.
- (12) For at få fat i formuegoder, der kan omdannes og overføres for at skjule deres oprindelse, og for at sikre harmonisering og klarhed af definitioner i hele Unionen bør formuegoder, der kan gøres til genstand for beslaglæggelse og konfiskation, defineres bredt. Definitionen bør omfatte dokumenter eller papirer, herunder elektronisk eller digital form, der tjener som bevis for ejerskab eller økonomisk interesse i formuegoder, der er genstand for beslaglæggelse eller konfiskation, herunder f.eks. værdipapirer, fonde eller dokumenter, som kan give anledning til krav fra kreditorer, og normalt findes hos den person, der berøres af de relevante procedurer. Dette direktiv berører ikke gældende nationale procedurer for opbevaring af juridiske dokumenter eller papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over formuegoder, da de anvendes af de nationale kompetente myndigheder eller offentlige organer i overensstemmelse med national ret. Definitionen af formuegoder bør omfatte alle former for formuegoder, herunder kryptoaktiver.
- (13) For at få fat i formuegoder, der kan omdannes og overføres for at skjule deres oprindelse, og for at sikre harmonisering og klarhed af definitionerne i hele Unionen bør der fastsættes en bred definition af udbytte fra strafbart forhold, som omfatter direkte udbytte fra kriminelle aktiviteter og alle indirekte fordele, herunder efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte, i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 ⁽¹⁰⁾. Udbytte bør derfor omfatte alle formuegoder, herunder formuegoder, der er blevet fuldt eller delvist omdannet eller konverteret til andre formuegoder og formuegoder, der er blevet blandet med formuegoder erhvervet på lovlig vis, op til den anslåede værdi af det blandede udbytte. Det bør også omfatte indtægter eller andre fordele, der stammer fra udbytte fra strafbart forhold eller fra formuegoder, som et sådant udbytte er blevet omdannet eller konverteret til eller blandet med.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17).

⁽⁷⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1226 af 24. april 2024 om, hvad der skal anses for strafbare handlinger og for sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og om ændring af direktiv (EU) 2018/1673 (EUT L, 2024/1226, 29.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1226/oj>).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indfrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

- (14) Sporing og identifikation af formuegoder på et tidligt tidspunkt i en strafferetlig efterforskning er af afgørende betydning for at sikre hurtig identifikation af redskaber, udbytte eller formuegoder, som efterfølgende kan konfiskeres, herunder formuegoder i forbindelse med kriminelle aktiviteter i andre lande, og letter derved det grænseoverskridende arbejde. For at sikre, at finansielle efterforskninger prioriteres tilstrækkeligt i alle medlemsstater med henblik på at bekæmpe kriminalitet af grænseoverskridende karakter, er det nødvendigt at kræve, at de kompetente myndigheder iværksætter opsporing af aktiver fra det øjeblik, hvor der er mistanke om kriminelle aktiviteter, der sandsynligvis vil medføre betydeligt økonomisk udbytte. Når medlemsstaterne skal afgøre, om det økonomiske udbytte sandsynligvis er betydeligt, bør de kunne fastsætte minimumstærskler for værdien af det forventede udbytte eller tillade, at de kompetente myndigheder foretager en vurdering i det enkelte tilfælde. For at give tilstrækkelig fleksibilitet i iværksættelsen af finansielle efterforskninger bør medlemsstaterne kunne begrænse anvendelsesområdet til efterforskning af strafbare handlinger, der sandsynligvis er begået inden for rammerne af en kriminel organisation. For at sikre effektive finansielle efterforskninger bør medlemsstaterne stille de nødvendige økonomiske, tekniske og menneskelige ressourcer til rådighed.
- (15) For at sikre en effektiv anvendelse af Unionens restriktive foranstaltninger har Unionen fastsat fælles minimumsregler vedrørende definitionerne af kriminelle handlinger, hvorved Unionens restriktive foranstaltninger overtrædes. For at gøre det lettere at afsløre strafbare handlinger i forbindelse med tilsidesættelse af Unionens restriktive foranstaltninger er det vigtigt at give kontorerne for inddrivelse af aktiver beføjelse til at spore og identificere formuegoder, som tilhører personer og enheder, der er omfattet af disse foranstaltninger, efter en anmodning fra de nationale kompetente myndigheder, som bygger på indicier og rimelige grunde til at antage, at der er begået sådanne strafbare handlinger. Disse beføjelser bør ikke berøre de proceduremæssige krav og garantier, der er fastsat i national retspleje, herunder reglerne om indledning af straffesager eller, hvor det er nødvendigt, kravet om at indhente en retskendelse.
- (16) I betragtning af at en effektiv sporing og identifikation af formuegoder kan kræve foranstaltninger til sporing og identifikation, som vil kræve andre myndigheders indgriben, er det vigtigt, at kontorerne for inddrivelse af aktiver kan anmode de relevante myndigheder om at samarbejde. Betingelserne for sådanne anmodninger er omfattet af national ret. Medlemsstaterne kan ansætte repræsentanter for både retshåndhavende og retslige myndigheder i personalet på deres kontorer for inddrivelse af aktiver eller oprette kontorer for inddrivelse af aktiver både inden for retshåndhavende myndigheder og retsvæsenet.
- (17) På grund af den tværnationale karakter af de finansielle midler, der anvendes af organiserede kriminelle grupper, bør oplysninger, der kan føre til identifikation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold og andre formuegoder, der ejes eller kontrolleres af kriminelle, hurtigt udveksles mellem medlemsstaterne. Med henblik herpå er det nødvendigt at give kontorerne for inddrivelse af aktiver beføjelse til at spore og identificere formuegoder, som efterfølgende kan konfiskeres, at sikre, at de har adgang til de nødvendige oplysninger på klare betingelser, og at fastsætte regler for hurtig udveksling af oplysninger med hinanden, på eget initiativ eller efter anmodning. I hastesager, hvor der er risiko for, at formuegoderne forsvinder, bør svar på anmodninger om oplysninger gives hurtigst muligt og inden for otte timer. Kravet om, at kontorerne for inddrivelse af aktiver skal spore og identificere redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan blive genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, der træffes eller er truffet af en anden medlemsstat, har til formål at lette udarbejdelsen eller fuldbyrdelsen af afgørelser om indeffrysning fra andre medlemsstater, men indebærer ikke en forpligtelse til at anerkende sådanne ordrer i henhold til forordning (EU) 2018/1805.
- (18) For at kunne foretage en effektiv opsporing af aktiver og reagere hurtigt på grænseoverskridende anmodninger bør kontorerne for inddrivelse af aktiver have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå eksistensen af, ejendomsretten til eller kontrollen over formuegoder, der er eller eventuelt vil blive gjort til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation. Kontorerne for inddrivelse af aktiver bør derfor have umiddelbar og direkte adgang til relevante oplysninger såsom oplysninger om fast ejendom, nationale statsborgerskabs- og folkeregistre, handelsrelaterede databaser og databaser over køretøjer foruden adgang til bankkontooplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153⁽¹¹⁾ og til oplysninger om reelt ejerskab i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹²⁾. Adgang og søgning bør anses for at være umiddelbar og

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

direkte, hvis de nationale myndigheder, der driver et register, sender oplysningerne hurtigt via en automatisk mekanisme til de kompetente myndigheder, forudsat at ingen intermediære institutioner er i stand til at gribe ind i de anmodede data eller de oplysninger, der skal gives. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver har hurtig adgang, enten umiddelbart og direkte eller efter anmodning, til andre oplysninger, der kan være nyttige til at identificere relevante formuegoder, såsom oplysninger om realkreditlån og lån, tolldata eller oplysninger om elektroniske overførsler og saldi samt skatteoplysninger, socialsikringsoplysninger og retshåndhævelsesoplysninger. For så vidt angår skatteoplysninger, nationale socialsikringsoplysninger og retshåndhævelsesoplysninger bør medlemsstaterne kunne beslutte at give kontorerne for inddrivelse af aktiver adgang til sådanne oplysninger på grundlag af begrundede anmodninger og gøre det muligt for de myndigheder, der ligger inde med sådanne oplysninger, at nægte adgang til sådanne oplysninger på visse betingelser for at sikre undersøgelsesernes integritet, fortroligheden af oplysninger fra en anden medlemsstat eller et tredjeland samt proportionaliteten af anmodningerne om oplysninger i forhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser. Adgangen til oplysninger bør være underlagt særlige garantier, der forhindrer misbrug af adgangsrettigheder. Sådanne garantier supplerer kravene om at fastsætte, at der skal foretages logning af adgangs- og søgningsaktiviteter i henhold til artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁽¹³⁾. Adgangen til disse oplysninger forhindrer ikke medlemsstaterne i at gøre en sådan adgang betinget af proceduremæssige garantier som fastsat i national ret, samtidig med at der tages behørigt hensyn til behovet for, at kontorerne for inddrivelse af aktiver hurtigt kan besvare grænseoverskridende anmodninger. Gennemførelsen af proceduremæssige garantier bør ikke påvirke kontorerne mulighed for at reagere på anmodninger fra andre medlemsstater, navnlig i tilfælde af hasteanmodninger.

- (19) For at garantere sikkerheden af de oplysninger, der udveksles mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, bør alle kontorer for inddrivelse af aktiver have direkte adgang til netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA), der forvaltes af Europol i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794⁽¹⁴⁾. SIENA eller, hvor det undtagelsesvis er nødvendigt, andre sikre kanaler bør anvendes til al kommunikation mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver i henhold til dette direktiv. Det kan være nødvendigt at anvende en anden sikker kanal i særlige tilfælde, f.eks. hvis den hastende karakter af anmodningen om oplysninger kræver midlertidig brug af en anden kommunikationskanal, eller hvis udvekslingen af oplysninger kræver inddragelse af tredjelande eller internationale organisationer, eller der er objektive grunde til at antage, at en sådan inddragelse vil være nødvendig på et senere tidspunkt. Henvisningen til SIENA bør læses således, at den også gælder for dets efterfølger, hvis SIENA erstattes.
- (20) I betragtning af den hastighed, hvormed kriminelle overfører aktiver på tværs af jurisdiktioner, bør medlemsstaterne sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver hurtigt udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. I særlige tilfælde kan det være objektivt begrundet, at kontorerne for inddrivelse af aktiver nægter at videregive oplysninger til et andet anmodende kontor for inddrivelse af aktiver, hvis dette ville skade nationale sikkerhedsinteresser i medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, er beliggende, bringe igangværende efterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer i fare, udgøre en overhængende trussel for en persons liv eller fysiske integritet eller stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål. Ved vurderingen af overholdelse af principperne om nødvendighed og proportionalitet bør kontorerne for inddrivelse af aktiver udvise rettidig omhu, herunder med hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder.
- (21) Beslaglæggelse og konfiskation i henhold til dette direktiv er selvstændige begreber, som ikke bør forhindre medlemsstaterne i at gennemføre dette direktiv ved brug af tiltag, som i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller andre typer af foranstaltninger.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

- (22) Konfiskation medfører en endelig fratakelse af retten til formuegoder. Sikring af formuegoder kan dog være en forudsætning for konfiskation og er ofte af afgørende betydning for fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation. Formuegoder sikres ved beslaglæggelse. For at undgå, at formuegoder forsvinder, bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som kan omfatte kontorer for inddrivelse af aktiver, tillægges beføjelser til at træffe øjeblikkelige tiltag, der kan have form af en afgørelse, for at sikre tilstedeværelsen af sådanne formuegoder, indtil der er truffet en afgørelse om beslaglæggelse. I betragtning af et sådant tiltags ekstraordinære karakter bør medlemsstaterne begrænse dets midlertidige varighed.
- (23) Hvis de kompetente myndigheder ikke er i stand til at træffe øjeblikkelige tiltag, bør medlemsstaterne tillade, at kontorerne for inddrivelse af aktiver træffer sådanne tiltag. Sådanne tiltag kan navnlig være nødvendige, hvis et kontor for inddrivelse af aktiver efter en anmodning fra et kontor for inddrivelse af aktiver i en anden medlemsstat har sporet og identificeret aktiver, der kan forsvinde meget hurtigt, såsom kryptoaktiver, og hvis de kompetente myndigheder i medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, er beliggende, ikke er i stand til at træffe øjeblikkelige tiltag, da der ikke er foretaget strafferetlig efterforskning i den pågældende medlemsstat. Kontorerne for inddrivelse af aktiver bør kunne sikre aktiverne, indtil der kan træffes en europæisk afgørelse om indefrysning i henhold til forordning (EU) 2018/1805.
- (24) I betragtning af det indgreb i ejendomsretten, som afgørelser om beslaglæggelse forårsager, bør sådanne foreløbige foranstaltninger ikke opretholdes længere end nødvendigt for at sikre adgang til formuegoderne med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation. Opretholdelse af sådanne foreløbige foranstaltninger vil kunne kræve en domstolsprøvelse ved en national domstol med henblik på at sikre, at formålet med at forhindre, at formuegoderne forsvinder, fortsat er til stede.
- (25) Beslaglæggelsesforanstaltninger udelukker ikke muligheden for, at specifikke formuegoder kan betragtes som bevismateriale under sagen, forudsat at de i sidste ende vil blive stillet til rådighed med henblik på en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation. I forbindelse med en straffesag kan formuegoder også beslaglægges med henblik på en eventuel efterfølgende tilbagelevering heraf eller til sikring af erstatning for skader som følge af en strafbar handling.
- (26) Ud over konfiskationsforanstaltninger, der gør det muligt for myndighederne at fratage redskaber eller udbytte, forudsat at der foreligger en endelig domfældelse, er det nødvendigt at muliggøre konfiskation af formuegoder af samme værdi som sådanne redskaber eller sådant udbytte for at få fat i formuegoder af samme værdi som redskaber og udbytte fra en strafbar handling, hvis det er umuligt at konfiskere sådanne redskaber og sådant udbytte. Det står medlemsstaterne frit for at definere konfiskation af formuegoder af tilsvarende værdi som subsidier eller alternativ i forhold til konfiskation af redskaber og udbytte, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt i overensstemmelse med national ret.
- (27) I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv bør de relevante bestemmelser, for så vidt angår konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til redskaber, finde anvendelse, såfremt en sådan foranstaltning, henset til sagens konkrete omstændigheder, er forholdsmæssig under hensyntagen navnlig til værdien af de pågældende redskaber. Medlemsstaterne kan også tage hensyn til, hvorvidt og i hvilket omfang den dømte person er ansvarlig for at umuliggøre konfiskation af redskaberne.
- (28) Det forhold, at en mistænkt eller sigtet person med henblik på at undgå konfiskation overfører formuegoder eller udbytte til en tredjemand, der er bekendt med omstændighederne, er almindelig kendt og udbredt. En tredjemands erhvervelse omhandler situationer, hvor formuegoderne af tredjemanden er blevet erhvervet direkte eller indirekte, såsom via en tredjemand, fra en mistænkt eller sigtet person, herunder såfremt den strafbare handling er begået på dennes vegne eller til dennes fordel, og når en sigtet person ikke har formuegoder, der kan konfiskeres. En sådan konfiskation bør i hvert fald være mulig i tilfælde, hvor det er godtgjort, at den relevante tredjemand vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation. Vurderingen af, om en tredjemand havde eller burde have haft sådan viden, bør foretages på grundlag af konkrete oplysninger og omstændigheder, herunder at overførslen skete vederlagsfrit eller mod betaling af et beløb, der ikke stod i et rimeligt forhold til markedsværdien, at formuegoderne blev overført til tæt forbundne parter, eller at de forblev under den mistænkte eller tiltalte faktiske kontrol. Overførsler til nært forbundne parter til den mistænkte eller tiltalte kan omfatte overførsler til familiemedlemmer eller til fysiske personer, der har indgået retlige ordninger eller har andre nære forretningsforbindelser til den mistænkte eller tiltalte, eller overførsler til juridiske enheder, hvori den mistænkte eller tiltalte eller et familiemedlem er medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne.

Reglerne om konfiskation hos tredjemand bør omfatte både fysiske og juridiske personer, uden at dette berører disse personers ret til at blive hørt eller til at dokumentere deres ejendomsret til de pågældende formuegoder. Rettigheder for tredjemænd, der har handlet i god tro, bør under alle omstændigheder beskyttes i overensstemmelse med national ret.

- (29) Kriminelle organisationer udfører en lang række kriminelle aktiviteter. For effektivt at håndtere organiserede kriminelle aktiviteter er det muligt, at der er situationer, hvor en straffedom for en strafbar handling, der må antages at medføre økonomisk udbytte, følges op af konfiskation, ikke bare af formuegoder, der er knyttet til en bestemt strafbar handling, herunder udbytte og redskaber, men også af yderligere formuegoder, som en domstol fastslår, udgør udbytte fra kriminelle handlinger. En sådan udvidet konfiskation bør være mulig, når en domstol finder det godtgjort, at de pågældende formuegoder hidrører fra kriminelle handlinger, uden at der er krav om domfældelse for sådanne kriminelle handlinger. Den relevante kriminelle adfærd kan bestå af enhver form for lovovertrædelse. De individuelle strafbare handlinger behøver ikke at blive bevist, men domstolen skal finde det godtgjort, at formuegoderne hidrører fra sådan kriminel adfærd. I den forbindelse skal domstolen tage hensyn til sagens specifikke omstændigheder, herunder de forhold og de foreliggende beviser, på grundlag af hvilke der kan træffes en afgørelse om udvidet konfiskation. At personens formuegoder ikke svarer til denne persons lovlige indkomst, kan være ét sådant forhold, som giver domstolen grundlag for at konkludere, at formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger. Medlemsstaterne kan også fastsætte et krav om, at formuegoderne i et bestemt tidsrum kan anses for at stamme fra kriminelle handlinger.
- (30) Konfiskation bør være mulig, hvis en endelig domfældelse ikke er mulig på grund af den mistænkte eller tiltalte sygdom, forsvinden eller død. Konfiskation bør også være muligt, når de forældelsesfrister, der er fastsat i national ret for de relevante strafbare handlinger, er under 15 år og er udløbet, efter at der er indledt en straffesag. Konfiskation i sådanne tilfælde bør kun tillades, hvis straffesagen muligvis ville kunne have ført til en endelig dom for en strafbar handling, såfremt sådanne omstændigheder ikke havde gjort sig gældende, i hvert fald for lovovertrædelser, der direkte eller indirekte kan give anledning til betydeligt økonomiske udbytte, og hvis domstolen finder det godtgjort, at de redskaber, det udbytte eller de formuegoder, der skal konfiskeres, hidrører fra eller direkte eller indirekte er knyttet til den strafbare handling. I tilfælde af sygdom og forsvinden bør eksistensen af retsforhandlinger, hvor den tiltalte er udeblevet, i medlemsstaterne være tilstrækkelig til at opfylde forpligtelsen til at gøre sådan konfiskation mulig. Det er vigtigt at minde om, at internationale organer har angivet, at konfiskation i tilfælde, hvor der ikke er afsagt dom, har potentialet til at tackle hindringerne for konfiskation af ulovlig vinding på grund af immunitet og amnesti.
- (31) I dette direktiv bør der ved sygdom forstås det forhold, at en mistænkt eller sigtet person er ude af stand til at deltage i straffesagen i en længere periode, hvorfor der er en risiko for, at de frister, som er fastsat i national ret for strafansvar, udløber, og at sagen ikke kan fortsættes.
- (32) I situationer, hvor konfiskationsforanstaltningerne i artikel 12-15 ikke anvendes af retlige eller faktuelle grunde, der er fastsat i national ret, bør det stadig være muligt at konfiskere formuegoder, der er blevet identificeret, eller, hvis der ifølge det nationale retssystem kræves beslaglæggelse, beslaglagt i forbindelse med en efterforskning af en strafbar handling på grundlag af indikationer for, at formuegoderne kan hidrøre fra kriminelle handlinger. Sådanne formuegoder bør konfiskeres, hvis domstolen finder det godtgjort, at formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger begået inden for rammerne af en kriminel organisation, og hvis disse handlinger direkte eller indirekte kan give anledning til et betydeligt økonomisk udbytte. Ved afgørelsen af, hvorvidt kriminelle handlinger vil kunne medføre et betydeligt økonomisk udbytte, kan medlemsstaterne tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder fremgangsmåden, f.eks. at det er en betingelse for lovovertrædelsen, at den er begået som led i organiseret kriminalitet eller med den hensigt at skabe regelmæssig fortjeneste fra strafbare handlinger. Medlemsstaterne bør muliggøre konfiskation af sådanne formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, når den efterforskning, som formuegoderne blev identificeret i, vedrører en lovovertrædelse, der er omfattet af dette direktiv, og som kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst fire år. Denne betingelse sikrer, at muligheden for konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, opstår i forbindelse med strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, der indebærer et vist niveau af alvor.

- (33) Ved anvendelsen af de nationale regler til gennemførelse af dette direktiv kan de nationale kompetente myndigheder vælge ikke at træffe afgørelse om eller undlade at foretage konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, når anvendelsen af reglerne i dette direktiv i den pågældende sag ville være urimelig eller uforholdsmæssig. Medlemsstaterne kan også fastsætte et krav om, at formuegoderne i et bestemt tidsrum kan anses for at stamme fra sådanne kriminelle handlinger. Medlemsstaterne bør sikre, at den berørte persons passende processuelle rettigheder iagttages. Rettigheder for tredjemænd, der har handlet i god tro, bør beskyttes i overensstemmelse med national ret.
- (34) Selv om det ikke bør være en forudsætning for konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, at individuelle lovovertrædelser skal bevises, skal der være tilstrækkelige faktiske omstændigheder og forhold til, at domstolen finder det godtgjort, at de pågældende formuegoder hidrører fra strafbare handlinger. Den relevante kriminelle adfærd kan bestå af enhver form for lovovertrædelse, der er begået inden for rammerne af en kriminel organisation og kan give anledning til et betydeligt økonomiske udbytte, og som dermed er af grov karakter. Ved afgørelsen af, om formuegoderne bør konfiskeres, bør de nationale domstole tage hensyn til alle relevante omstændigheder i sagen, herunder de foreliggende beviser og konkrete faktiske omstændigheder, såsom at formuegodernes værdi ikke står i rimeligt forhold til personens lovlige indkomst. En anden relevant faktorkan være manglen på en troværdig lovlig kilde til formuegoderne, idet der normalt kan redegøres for herkomsten af lovligt anskaffede formuegoder. Personens forbindelse til en kriminel organisations aktiviteter kan også være relevant, og dette gælder ligeledes omstændigheder, såsom under hvilke omstændigheder formuegoderne blev fundet, eller indikationer på deltagelse i kriminelle aktiviteter. Vurderingen bør foretages i den konkrete sag afhængigt af sagens omstændigheder. Det bør være muligt for medlemsstaterne at tillade konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, hvor en straffesag hæves, eller at træffe afgørelse om sådan konfiskation særskilt fra straffesagen om lovovertrædelsen.
- (35) Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at vedtage foranstaltninger, der gør det muligt at konfiskere formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, i forbindelse med andre strafbare handlinger eller omstændigheder. Dette direktivs genstand er begrænset til retsforfølgning i straffesager, og dette direktiv finder derfor ikke anvendelse på de konfiskationsforanstaltninger i civilretlige sager, som medlemsstaterne måtte have indført.
- (36) Det bør være muligt at spore og identificere formuegoder, der skal beslaglægges og konfiskeres, selv efter en endelig domfældelse for en strafbar handling eller efter en sag, der involverer konfiskation, der ikke sker efter domfældelse. Dette forhindrer ikke medlemsstaterne i at fastsætte rimelige tidsfrister efter en endelig domfældelse eller endelig afgørelse i en sag, der involverer konfiskation, der ikke sker efter domfældelse, hvorefter sporing og identifikation ikke længere vil være mulig.
- (37) I betragtning af at kriminelle aktiviteter kan påføre ofrene stor skade, er det vigtigt at beskytte deres rettigheder, herunder retten til erstatning og godtgørelse. Medlemsstaterne bør derfor træffe passende foranstaltninger til at sikre, at der tages højde for ofres krav på godtgørelse og erstatning mod den person, der er genstand for en konfiskationsforanstaltning som følge af en strafbar handling, i forbindelse med sager om sporing, beslaglæggelse og konfiskation, herunder i grænseoverskridende sager. For at lette erstatning og godtgørelse af formuegoder til ofre er det desuden nødvendigt at lette sporingen af formuegoder, der vil kunne gøres til genstand for sådanne krav, samt udvekslingen af oplysninger mellem de myndigheder, der er kompetente med hensyn til sporing af aktiver, og myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse om ofres krav eller fuldbyrde sådanne afgørelser.
- (38) Social genanvendelse af konfiskerede formuegoder sender et synligt budskab til samfundet om vigtigheden af værdier som retfærdighed og lovlighed, bekræfter udbredelsen af retsstatsprincippet i de samfund, der er mere direkte udsat for organiseret kriminalitet, og opbygger disse samfunds modstandsdygtighed over for kriminel infiltration i deres sociale og økonomiske struktur, som det er konstateret i de medlemsstater, der allerede har vedtaget sådanne sociale genanvendelsesforanstaltninger. Medlemsstaterne opfordres derfor til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at give mulighed for at anvende konfiskerede formuegoder til almennyttige eller sociale formål, således at konfiskerede formuegoder kan bevares som statens ejendom til retlige, retshåndhævende, offentlige, sociale eller økonomiske formål eller overføres til myndighederne fra den kommune eller region, hvor de befinder sig, således at disse myndigheder kan anvende dem til sådanne formål, herunder til overdragelse til organisationer, der udfører arbejde af samfundsmæssig interesse. Anvendelsen af konfiskerede formuegoder til sådanne formål berører ikke medlemsstaternes budgetautonomi.

- (39) Medlemsstaterne bør også kunne anvende de konfiskerede formuegoder til at bidrage til mekanismer til støtte for tredjelande, der er berørt af situationer, på baggrund af hvilke Unionens restriktive foranstaltninger er blevet vedtaget, for så vidt som den begåede lovovertrædelse er direkte eller indirekte knyttet til denne situation. Kommissionen bør lette samarbejdet mellem medlemsstaterne og med tredjelande og kan vejlede om de mest effektive procedurer og finansielle mekanismer, der er til rådighed til støtte for sådanne tredjelande, med henblik på at fremme anvendelsen af konfiskerede redskaber, konfiskeret udbytte eller konfiskerede formuegoder til dette formål.
- (40) Medlemsstaterne opfordres til at træffe passende foranstaltninger for at forhindre, at formuegoder i forbindelse med deres afhændelse efter en afgørelse om konfiskation direkte eller indirekte erhverves af personer, som er dømt i den straffesag, hvori formuegoderne blev beslaglagt. Sådanne foranstaltninger kan være begrænset til formuegoder over en vis værdi og kan indebære, at visse typer enheder udelukkes fra at deltage i salget af formuegoderne, at der kræves dokumentation fra køberen, eller at køberens eventuelle forbindelser med den dømte person vurderes. Medlemsstaterne kan også anvende sådanne foranstaltninger i forbindelse med salg af beslaglagte formuegoder.
- (41) For at sikre, at formuegoder, der er eller kan blive genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, bevarer deres økonomiske værdi, bør medlemsstaterne indføre effektive forvaltningsforanstaltninger. Disse foranstaltninger omfatter effektiv forvaltning af enheder såsom virksomheder, hvis drift skal fortsættes, samtidig med at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den mistænkte eller tiltalte ikke direkte eller indirekte drager fordel af en sådan enheds igangværende aktiviteter eller, hvor det er relevant, tilsynsforanstaltninger vedrørende kontrol med en sådan enhed.
- (42) Hvis arten af formuegoderne berettiger det, herunder deres værdi eller nødvendigheden af særlige forvaltningsforhold, bør en vurdering af, hvordan omkostningerne ved forvaltningen af formuegoderne minimeres og deres værdi bevares, foretages, når afgørelsen om beslaglæggelse udarbejdes eller senest uden unødigt ophold efter fuldbyrdelsen heraf. Formålet med vurderingen er at give de kompetente myndigheder kendskab til de relevante hensyn, der skal tages før, under eller efter vedtagelsen eller fuldbyrdelsen af afgørelsen om beslaglæggelse. Medlemsstaterne kan give vejledning om, hvordan en sådan vurdering bør foretages, under hensyntagen til omstændighederne ved de formuegoder, der skal beslaglægges, og idet det sikres, at vurderingen ikke bringer den rettidige fuldbyrdelse af afgørelsen om beslaglæggelse i fare.
- (43) I situationer, hvor det med rimelighed kan antages, at de beslaglagte formuegoder er letfordærlige eller hurtigt taber deres værdi, at vedligeholdelsesomkostningerne ikke står i et rimeligt forhold til den forventede værdi på konfiskationstidspunktet, at de er for vanskelige at administrere, eller at de let kan genanskaffes, bør medlemsstaterne tillade salg af sådanne formuegoder inden en endelig afgørelse om konfiskation. I overensstemmelse med national ret kan en afgørelse om salget af formuegoder af en bestemt art være genstand for en national kompetent myndigheds forudgående godkendelse. Inden medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, bør de sikre, at den berørte person, med undtagelse af tilfælde, hvor den berørte person er forsvundet eller ikke kan lokaliseres, underrettes og, undtagen i hastende tilfælde, får mulighed for at blive hørt inden salget. Medlemsstaterne bør give mulighed for indsigelse mod en afgørelse om mellemliggende salg. Medlemsstaterne bør give mulighed for, at en domstol kan suspendere fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse, f.eks. når det er nødvendigt for at beskytte den berørte persons legitime interesser, navnlig når der er en risiko for uoprettelig skade. Medlemsstaterne bør også give mulighed for at tillægge indsigelsen opsættende virkning i henhold til lovgivningen. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at omkostningerne til forvaltning af beslaglagte formuegoder opkræves hos ejeren eller den reelle ejer af formuegoderne, f.eks. i stedet for at foretage et mellemliggende salg, og i tilfælde af en endelig domfældelse.
- (44) Medlemsstaterne bør oprette eller udpege en eller flere kompetente myndigheder, der fungerer som kontorer for forvaltning af aktiver med henblik på at råde over specialiserede myndigheder, der har til opgave at forvalte beslaglagte og konfiskerede formuegoder, med henblik på effektivt at forvalte de beslaglagte formuegoder, inden konfiskationen finder sted, og bevare deres værdi, indtil der foreligger en endelig afgørelse om konfiskation og afhændelse af formuegoderne på grundlag af en sådan afgørelse. Uden at det berører medlemsstaternes interne forvaltningsapparat, bør kontorerne for forvaltning af aktiver enten være den eneste myndighed, der forvalter beslaglagte og konfiskerede formuegoder, eller de bør yde støtte til decentraliserede aktører i overensstemmelse med nationale forvaltningsstrukturer og støtte relevante myndigheder med planlægning. Dette direktiv fastsætter ikke den juridiske eller institutionelle karakter af kontorerne for forvaltning af aktiver og berører ikke de institutionelle systemer i medlemsstaterne.

- (45) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (»EMRK«), som denne er fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis. Direktivet bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (46) Afgørelser om beslaglæggelse og konfiskation påvirker i væsentlig grad mistænkte og tiltalte rettigheder og i visse tilfælde tredjemands eller andre personers rettigheder, der ikke retsforfølges. Dette direktiv bør indeholde specifikke garantier og retsmidler for at sikre beskyttelsen af sådanne personers grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang, retten til effektive retsmidler og uskyldsformodningen som forankret i artikel 47 og 48 i chartret.
- (47) Afgørelser om beslaglæggelse, konfiskation og mellemliggende salg bør meddeles den berørte person uden unødigt ophold. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne give kompetente myndigheder ret til at udskyde meddelelsen af afgørelser om beslaglæggelse til den berørte person, hvis efterforskningen kræver dette. Formålet med meddelelsen af sådanne afgørelser er bl.a. at give den berørte person mulighed for at anfægte dem. En sådan meddelelse bør derfor som hovedregel indeholde en begrundelse for afgørelsen. Hvis en berørt persons identitet eller opholdssted er ukendt, eller hvis meddelelse til hver af de berørte personer vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde for en kompetent myndighed, bør meddelelsen kunne ske ved hjælp af en offentlig bekendtgørelse.
- (48) Den berørte person bør have reel mulighed for at anfægte afgørelser om beslaglæggelse, konfiskation og mellemliggende salg. I tilfælde af afgørelser om konfiskation, hvor alle elementer af gerningsindholdet er til stede, men hvor en straffedom ikke er mulig, bør tiltalte have mulighed for at blive hørt, inden afgørelsen træffes, hvis det er muligt. For så vidt angår afgørelser om konfiskation i henhold til bestemmelser om udvidet konfiskation og konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, bør de omstændigheder, som den berørte person kan bestride, når vedkommende anfægter afgørelsen om konfiskation ved en domstol, også omfatte de konkrete faktiske omstændigheder og foreliggende beviser, som lå til grund for vurderingen af, at de pågældende formuegoder hidrører fra kriminelle handlinger.
- (49) Medlemsstaterne kan, når de gennemfører dette direktiv, fastsætte, at konfiskation under ekstraordinære omstændigheder ikke pålægges eller fuldbyrdes, hvor det i overensstemmelse med national ret ville være urimeligt indgribende for den berørte person, henset til omstændighederne i den konkrete sag.
- (50) Mens medlemsstaterne er forpligtet til at sikre, at personer, hvis formuegoder er berørt af foranstaltningerne i dette direktiv, har ret til adgang til advokatbistand under hele beslaglæggelses- og konfiskationssagen, berører dette direktiv ikke de regler, der finder anvendelse på ydelse af gratis retshjælp.
- (51) Direktivet bør gennemføres uden, at det berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU⁽¹⁵⁾, 2012/13/EU⁽¹⁶⁾, 2012/29/EU⁽¹⁷⁾, 2013/48/EU⁽¹⁸⁾, 2014/60/EU⁽¹⁹⁾, (EU) 2016/343⁽²⁰⁾, (EU) 2016/800⁽²¹⁾ og (EU) 2016/1919⁽²²⁾.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

- (52) Det er navnlig vigtigt, at beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med EU-retten sikres i forbindelse med behandling af oplysninger inden for rammerne af dette direktiv. Dette direktivs bestemmelser bør derfor bringes i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/680. Det bør navnlig præciseres, at personoplysninger, der udveksles af kontorer for inddrivelse af aktiver, skal begrænses til de kategorier af oplysninger, der er anført i afsnit B, punkt 2, i bilag II til forordning (EU) 2016/794. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på behandling af personoplysninger hos de kompetente nationale myndigheder, navnlig i kontorerne for inddrivelse af aktiver, inden for rammerne af dette direktiv.
- (53) Det er navnlig vigtigt, at beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med EU-retten sikres i forbindelse med al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå og for så vidt angår behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner finder databeskyttelsesreglerne i direktiv (EU) 2016/680 anvendelse i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv. Direktiv (EU) 2016/680 fastsætter reglerne vedrørende beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med et sæt principper vedrørende behandling af personoplysninger, navnlig lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed, formålsbegrænsning, dataminimering, rigtighed, begrænsning af opbevaring, integritet og fortrolighed samt ansvarlighed. Hvor det er relevant, navnlig med hensyn til behandling af personoplysninger i kontorerne for forvaltning af aktiver, finder databeskyttelsesreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽²³⁾ anvendelse.
- (54) En effektiv inddrivelsesordning forudsætter en samordnet indsats fra en bred vifte af myndigheder såsom retshåndhævende myndigheder, toldmyndigheder, skattemyndigheder og skatteinddrivelsesmyndigheder, i det omfang de forestår inddrivelsen af aktiver, kontorer for inddrivelse af aktiver, retslige myndigheder og myndigheder, der forvalter aktiver, herunder kontorerne for forvaltning af aktiver. For at sikre en koordineret indsats fra alle kompetente myndigheders side er det nødvendigt at fastlægge en mere strategisk tilgang til inddrivelse af aktiver og fremme et større samarbejde mellem de relevante myndigheder og at få et klart overblik over resultaterne af inddrivelsen af aktiver. Det er også nødvendigt at sikre et tættere og mere effektivt samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver og deres modparter i andre medlemsstater. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastlægge og regelmæssigt ajourføre en national strategi for inddrivelse af aktiver, der skal være retningsgivende for tiltag i forbindelse med finansiell efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation, forvaltning og endelig afhændelse af de relevante redskaber, udbytte eller formuegoder. Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om et passende format for en sådan strategi og tage hensyn til deres forfatningsmæssige ramme. Dette direktiv bør fastlægge de elementer, der skal indgå i en sådan strategi, såsom en beskrivelse af roller og ansvarsområder for alle de kompetente myndigheder, der er involveret i inddrivelse af aktiver, og ordningerne for koordinering og samarbejde mellem dem, uden at det konkret fastlægges, hvilken type oplysninger der skal indgå i denne strategi. Medlemsstaterne bør desuden give de kompetente myndigheder de nødvendige ressourcer til at kunne udføre deres opgaver effektivt. Kompetente myndigheder bør forstås som de myndigheder, der har til opgave at udføre de opgaver, der er beskrevet i dette direktiv, i overensstemmelse med de nationale rammer.
- (55) Medlemsstaterne bør sikre, at kontorerne for forvaltning af aktiver, og, hvor det er relevant, kontorerne for inddrivelse af aktiver og andre kompetente myndigheder, der udfører opgaver som omhandlet i dette direktiv, er i stand til hurtigt at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indføre effektive værktøjer såsom et eller flere registre over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til dette direktiv.
- (56) For at evaluere effektiviteten af rammen for inddrivelse af aktiver, forvaltning af aktiver og konfiskation er det nødvendigt at tilvejebringe og offentliggøre et sammenligneligt minimumssæt passende statistiske data om beslaglæggelse, forvaltning og konfiskation af formuegoder.
- (57) For at støtte Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv og lette samarbejdet mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver samt for at udveksle bedste praksis bør der oprettes et samarbejdsnetværk for inddrivelse og konfiskation af aktiver. Dette netværk bør bestå af repræsentanter fra kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver og bør ledes af Kommissionen og, hvor det er relevant, af Europol. Kommissionen kan indbyde repræsentanter fra Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og, hvor det er relevant, Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge til at deltage i dette netværks møder.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (58) Organiserede kriminelle grupper opererer uden grænser og erhverver i stigende grad aktiver i andre medlemsstater end dem, hvorfra de udfører deres aktiviteter, og i tredjelande. I betragtning af den organiserede kriminalitets tværnationale dimension er internationalt samarbejde af afgørende betydning for at inddrive fortjenesten og konfiskere de aktiver, der gør det muligt for de kriminelle at operere. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at både kontorer for inddrivelse af aktiver og kontorer for forvaltning af aktiver i videst muligt omfang samarbejder med deres modparter i tredjelande om at spore, identificere og forvalte redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller vil kunne blive gjort til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation inden for rammerne af retsforfølgning i straffesager. Det er vigtigt, at medlemsstaterne gør brug af eksisterende rammer for samarbejde og opfordres til at udarbejde eller tilpasse eksisterende bilaterale aftaler, til at tiltræde eksisterende multilaterale konventioner eller, når der ikke findes anden ordning, til at indgå nye bilaterale aftaler. Databeskyttelsesreglerne i direktiv (EU) 2016/680 og, hvor det er relevant, i forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i denne forbindelse.
- (59) Kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver bør også arbejde tæt sammen med Unionens organer og agenturer, herunder Europol, Eurojust og EPPO, inden for deres respektive beføjelser og i overensstemmelse med de gældende retlige rammer, for så vidt som det er nødvendigt at spore og identificere formuegoder inden for rammerne af grænseoverskridende efterforskninger, der støttes af Europol og Eurojust, eller inden for rammerne af EPPO. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres respektive forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽²⁴⁾ sikre, at deres kontorer for inddrivelse af aktiver opfylder de relevante forpligtelser i forordning (EU) 2017/1939.
- (60) For at sikre, at der er en fælles forståelse og minimumsstandards for sporing og identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af aktiver, bør der i direktivet fastsættes minimumsregler for de relevante foranstaltninger og tilhørende garantier. Vedtagelsen af minimumsregler forhindrer ikke medlemsstaterne i at tildele mere omfattende beføjelser til kontorer for inddrivelse af aktiver eller til kontorer for forvaltning af aktiver eller til at fastsætte mere vidtgående regler for beslaglæggelse og konfiskation eller til at fastsætte yderligere garantier efter national ret, forudsat at sådanne nationale foranstaltninger og bestemmelser ikke modvirker formålet med dette direktiv.
- (61) Målet for dette direktiv, nemlig at lette konfiskation af formuegoder i forbindelse med retsforfølgning i straffesager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte bestemmelse, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (62) Da dette direktiv indeholder et omfattende regelsæt, som vil overlappe allerede eksisterende retsakter, bør det erstatte Rådets fælles aktion 98/699/RIA⁽²⁵⁾, Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA⁽²⁶⁾, rammeafgørelse 2005/212/RIA, afgørelse 2007/845/RIA og direktiv 2014/42/EU for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv.
- (63) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (64) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

⁽²⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁵⁾ Fælles aktion 98/699/RIA af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1).

⁽²⁶⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1).

- (65) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽²⁷⁾ og afgav en udtalelse den 19. juli 2022 ⁽²⁸⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes der minimumsregler for sporing og identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af formuegoder indenfor rammerne af retsforfølgning i straffesager.

Dette direktiv finder anvendelse uden at berøre beslaglæggelses- og konfiskationsforanstaltninger inden for rammerne af civile eller administrative sager.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på strafbare handlinger, som er omfattet af:

- a) rammeafgørelse 2008/841/RIA
- b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽²⁹⁾
- c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ⁽³⁰⁾
- d) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽³¹⁾
- e) Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA ⁽³²⁾
- f) konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽³³⁾ og Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA ⁽³⁴⁾
- g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 ⁽³⁵⁾
- h) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 ⁽³⁶⁾

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽²⁸⁾ EUT C 425 af 8.11.2022, s. 2.

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽³²⁾ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8).

⁽³³⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

⁽³⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18).

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU ⁽³⁷⁾
- j) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU ⁽³⁸⁾
- k) protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, til supplerende af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet ⁽³⁹⁾
- l) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽⁴⁰⁾
- m) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF ⁽⁴¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF ⁽⁴²⁾
- n) rammeafgørelse 2002/946/RIA og Rådets direktiv 2002/90/EF
- o) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽⁴³⁾
- p) direktiv (EU) 2024/1226.

2. Dette direktiv finder anvendelse på strafbare handlinger som omhandlet i artikel 1, nr. 1), i rammeafgørelse 2008/841/RIA, begået inden for rammerne af en kriminel organisation.

3. Dette direktiv finder anvendelse på alle strafbare handlinger, der er fastsat i andre EU-retsakter, hvis det i sådanne retsakter fastsættes, at dette direktiv finder anvendelse på disse strafbare handlinger.

4. Bestemmelserne i kapitel II om sporingen og identifikationen af redskaber, udbytte eller formuegoder finder anvendelse på alle strafbare handlinger som defineret i national ret, der kan straffes med frihedsberøvelse eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en varighed på mindst ét år.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »udbytte«: enhver økonomisk fordel, der direkte eller indirekte hidrører fra en strafbar handling, og som kan have karakter af alle former for formuegoder og omfatter efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte og eventuelle fordele af økonomisk værdi
- 2) »formuegoder«: alle formuegoder af enhver art, det være sig materielle eller immaterielle formuegoder, løsøre eller fast ejendom, herunder kryptoaktiver, og juridiske dokumenter eller papirer i enhver form, der tjener som bevis for adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder
- 3) »redskaber«: alle former for formuegoder, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en strafbar handling
- 4) »sporing og identifikation«: enhver efterforskning foretaget af kompetente myndigheder med henblik på at identificere redskaber, udbytte eller formuegoder, der kan hidrøre fra kriminelle aktiviteter
- 5) »beslaglæggelse«: midlertidig foranstaltning med henblik på at forhindre overførsel, destruktion, omdannelse, afhændelse eller flytning af formuegoder eller midlertidig opbevaring af eller kontrol med formuegoder

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

⁽³⁹⁾ EUT L 89 af 25.3.2014, s. 10.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner, herunder strafferetlige sanktioner, for ulovlig forurening (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

- 6) »konfiskation«: en endelig berøvelse af formuegoder pålagt af en domstol i forbindelse med en strafbar handling
- 7) »kriminell organisation«: en kriminell organisation som defineret i artikel 1, nr. 1), i rammeafgørelse 2008/841/RIA
- 8) »offer«: et offer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/29/EU eller en juridisk person som defineret i national ret, der har lidt skade eller økonomisk tab som en direkte følge af en af de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde
- 9) »reel ejer«: en reel ejer som defineret i artikel 3, nr. 6), i direktiv (EU) 2015/849
- 10) »berørt person«:
 - a) en fysisk eller juridisk person, mod hvem der er truffet en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation
 - b) en fysisk eller juridisk person, der ejer formuegoder, der er genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation
 - c) en tredjepart, hvis rettigheder i forbindelse med formuegoder, der er genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, berøres direkte af denne afgørelse, eller
 - d) en fysisk eller juridisk person, hvis formuegoder er genstand for et mellemliggende salg i henhold til dette direktivs artikel 21.

KAPITEL II

Sporing og identifikation

Artikel 4

Efterforskning for at spore aktiver

1. For at lette det grænseoverskridende samarbejde træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at muliggøre hurtig sporing og identifikation af redskaber og udbytte eller af formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation som led i forbindelse med retsforfølgning i straffesager.
2. De i stk. 1 omhandlede formuegoder omfatter også formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1226.
3. Indledes der en efterforskning i forbindelse med en strafbar handling, der kan medføre betydeligt økonomisk udbytte, iværksætter de kompetente myndigheder omgående efterforskning for at spore aktiver i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for sådan efterforskning for at spore aktiver til efterforskning af lovovertrædelser, der sandsynligvis kan være begået inden for rammerne af en kriminell organisation.

Artikel 5

Kontorer for inddrivelse af aktiver

1. Hver medlemsstat opretter mindst ét kontor for inddrivelse af aktiver for at lette det grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med efterforskning for at spore aktiver.
2. Kontorerne for inddrivelse af aktiver har følgende opgaver:
 - a) spore og identificere redskaber, udbytte eller formuegoder, når det er nødvendigt for at støtte andre nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for efterforskning for at spore aktiver i henhold til artikel 4, eller Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)
 - b) spore og identificere redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, der træffes eller er truffet af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat
 - c) samarbejde og udveksle oplysninger med kontorer for inddrivelse af aktiver i andre medlemsstater og EPPO i forbindelse med sporing og identifikation af redskaber, udbytte eller af formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation.

3. Med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til stk. 2, litra b), er kontorerne for inddrivelse af aktiver berettigede til i overensstemmelse med national ret at anmode de relevante kompetente myndigheder om at samarbejde med dem, hvis det er nødvendigt med henblik på sporing og identifikation af redskaber, udbytte eller formuegoder.

4. Kontorerne for inddrivelse af aktiver skal have beføjelse til at spore og identificere formuegoder tilhørende personer og enheder, der er genstand for Unionens restriktive foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at gøre det lettere at afsløre de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 2, stk. 1, litra p), efter anmodning fra de kompetente nationale myndigheder, som bygger på indicier og rimelige grunde til at antage, at der er begået en strafbar handling i henhold til artikel 3 i direktiv (EU) 2024/1226. Sådanne beføjelser berører ikke de relevante proceduremæssige krav og garantier, der er fastsat i national retspleje, herunder reglerne om indledning af straffesager eller, hvor det er nødvendigt, kravet om at indhente en retskendelse.

Artikel 6

Adgang til oplysninger

1. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, sikrer medlemsstaterne, at kontorerne for inddrivelse af aktiver har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, i det omfang sådanne oplysninger er nødvendige for sporing og identifikation af redskaber, udbytte eller formuegoder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver har umiddelbar og direkte adgang til følgende oplysninger, forudsat at sådanne oplysninger lagres i centrale eller sammenkoblede databaser eller registre, som opbevares af offentlige myndigheder:

- a) nationale ejendomsregistre eller elektroniske systemer for dataudtræk og matrikelregistre
- b) nationale statsborgerskabs- og folkeregistre over fysiske personer
- c) nationale registre over motorkøretøjer, luftfartøjer og andre fartøjer
- d) handelsrelaterede registre, herunder virksomheds- og selskabsregistre
- e) nationale registre over reelle ejere i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 og data, der er tilgængelige via sammenkoblingen af registre over reelle ejere i overensstemmelse med nævnte direktiv
- f) centrale bankkontoreregistre i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/1153.

3. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at kontorerne for inddrivelse af aktiver hurtigt, enten omgående og direkte eller efter anmodning, kan indhente følgende oplysninger:

- a) skatteoplysninger, herunder oplysninger, som opbevares af told- og skattemyndighederne
- b) nationale socialsikringsoplysninger
- c) relevante oplysninger, som de myndigheder, der har beføjelse til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, ligger inde med
- d) oplysninger om realkreditlån og lån
- e) oplysninger i nationale valutadatabaser og databaser over valutaveksling
- f) oplysninger om værdipapirer
- g) tolldata, herunder grænseoverskridende fysiske overførsler af kontanter
- h) oplysninger om virksomheders årsregnskaber
- i) oplysninger om elektroniske overførsler og saldi
- j) oplysninger om kryptoaktivkonti og overførsler af kryptoaktiver som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113⁽⁴⁴⁾

⁽⁴⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113 af 31. maj 2023 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 1).

- k) i overensstemmelse med EU-retten, oplysninger, der er lagret i visuminformationssystemet (VIS), Schengeninformationssystemet (SIS II), ind- og udrejsesystemet (EES), det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og det europæiske informationssystem til udveksling af oplysninger fra strafferegistre vedrørende tredjelandstatsborgere (ECRIS-TCN).
4. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ikke lagres i centrale eller sammenkoblede databaser eller registre, som bevares af offentlige myndigheder, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver kan indhente disse oplysninger fra relevante institutioner på anden vis på en strømlinet og standardiseret måde.
5. Medlemsstaterne kan beslutte, at adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra a), b) og c), kræver en begrundet anmodning, og at en sådan anmodning kan afvises, hvis fremlæggelsen af de anmodede oplysninger vil:
- a) bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning i fare
 - b) stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser for så vidt angår det angivne formål, eller
 - c) omfatte oplysninger fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og det ikke er muligt at opnå samtykke til yderligere fremsendelse heraf.
6. Adgangen til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, berører ikke de proceduremæssige garantier, der er fastsat i national ret, herunder, hvor det er nødvendigt, kravet om at indhente en retskendelse.

Artikel 7

Betingelser for, at kontorerne for inddrivelse af aktiver kan få adgang til oplysninger

1. Adgang til oplysninger omhandlet i artikel 6 gives i den konkrete sag, kun hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, til det personale, der specifikt er udpeget og bemyndiget til at have adgang til sådanne oplysninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at personalet på kontorerne for inddrivelse af aktiver overholder reglerne om fortrolighed og tavshedspligt efter gældende national ret samt gældende EU-ret om databeskyttelse. Medlemsstaterne sikrer, at personalet på kontorerne for inddrivelse af aktiver har de nødvendige specialiserede kvalifikationer og færdigheder til at udføre deres opgaver effektivt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at garantere et passende sikkerhedsniveau i forhold til den risiko, der er forbundet med databehandling, således at kontorerne for inddrivelse af aktiver kan få adgang til og søge i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6.

Artikel 8

Tilsyn med kontorerne for inddrivelse af aktivers adgang til og søgninger i oplysninger

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at logning af adgangs- og søgningsaktiviteter udført af kontorer for inddrivelse af aktiver i henhold til dette direktiv skal foretages i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 9

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres kontorer for inddrivelse af aktiver efter anmodning fra et kontor for inddrivelse af aktiver i en anden medlemsstat giver alle de oplysninger, som disse kontorer for inddrivelse af aktiver har adgang til, og som er nødvendige for, at kontoret for inddrivelse af aktiver, der anmoder om oplysningerne (»det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver«), kan udføre opgaverne i henhold til artikel 5. Det er kun muligt at give de kategorier af personoplysninger, der er anført i afsnit B, punkt 2, i bilag II til forordning (EU) 2016/794, med undtagelse af kriminaltekniske identifikationsoplysninger, der er anført i nævnte bilags afsnit B, punkt 2, litra c), nr. v).

Det afgøres i det konkrete tilfælde, hvilke personoplysninger der eventuelt skal gives, henset til hvad der er nødvendigt for udførelsen af opgaverne i artikel 5 og i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/680.

2. Når det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver fremsætter en anmodning i henhold til stk. 1, skal det så præcist som muligt angive følgende:

- a) genstanden for anmodningen
- b) årsagerne til anmodningen, herunder relevansen af de oplysninger, der anmodes om med henblik på sporing og identifikation af de relevante formuegoder
- c) sagens art
- d) den type strafbar handling, som anmodningen vedrører
- e) forbindelsen mellem sagen og medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, er beliggende
- f) nærmere oplysninger om de formuegoder, der er genstand for anmodningen, eller som der søges efter, såsom bankkonti, fast ejendom, køretøjer, skibe, fly, virksomheder og andre aktiver af høj værdi
- g) hvis det er nødvendigt med henblik på identifikation af de fysiske eller juridiske personer, der formodes at være involveret, eventuelle identitetspapirer, hvis de foreligger, nærmere oplysninger såsom navn, nationalitet, bopæl, nationalt identifikationsnummer eller socialsikringsnummer, adresse, fødselsdato og fødested, registreringsdato, etableringsland, aktionærer, hovedkontor og datterselskaber, alt efter hvad der er relevant
- h) i givet fald årsagerne til, at anmodningen haster.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for deres kontorer for inddrivelse af aktiver at give oplysninger til et kontor for inddrivelse af aktiver i en anden medlemsstat uden anmodning herom, når disse kontorer har kendskab til oplysninger om redskaber, udbytte eller formuegoder, som de anser for nødvendige for, at det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver kan udføre opgaverne i henhold til artikel 5. Ved fremlæggelsen af sådanne oplysninger skal kontorerne for inddrivelse af aktiver redegøre for årsagerne til, at fremlagte oplysninger anses for nødvendige.

4. Medmindre andet er angivet af det kontor for inddrivelse af aktiver, der giver oplysninger i henhold til stk. 1 eller 3, kan de oplysninger, som er givet, fremlægges som bevismateriale for en national domstol eller kompetent myndighed i medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager disse oplysninger, er beliggende, i overensstemmelse med procedurerne i henhold til national ret, herunder procedurereglerne om antageligheden af bevismateriale i forbindelse med retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med medlemsstaternes forpligtelser som fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver har direkte adgang til netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) og anvender de særlige felter, der er beregnet til kontorerne for inddrivelse af aktiver i SIENA, og som svarer til de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 2, eller, hvor det undtagelsesvis er nødvendigt, andre sikre kanaler til udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

6. Kontorerne for inddrivelse af aktiver kan afvise at give oplysninger til et anmodende kontor for inddrivelse af aktiver, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at fremlæggelsen af oplysninger:

- a) vil kunne skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser i medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, er beliggende
- b) vil kunne bringe en igangværende efterforskning eller kriminalefterretningsoperation i fare eller udgøre en overhængende fare for en persons liv eller fysiske integritet, eller
- c) vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål.

7. Hvis et at kontor for inddrivelse af aktiver i henhold til stk. 6 afviser at give oplysninger til et anmodende kontor for inddrivelse af aktiver, træffer medlemsstaten, hvor kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, er beliggende, de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afslaget begrundes, og at det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver høres på forhånd. Afslag berører kun den del af de ønskede oplysninger, som de i stk. 6 anførte grunde vedrører, og det berører ikke forpligtelsen til i givet fald at meddele de øvrige oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv.

*Artikel 10***Frister for meddelelse af oplysninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver besvarer anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 9, stk. 1, så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for følgende frister:
 - a) syv kalenderdage for alle anmodninger, der ikke haster
 - b) otte timer for hasteanmodninger vedrørende de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, og som er lagret i databaser og registre, og som disse kontorer for inddrivelse af aktiver har direkte adgang til
 - c) tre kalenderdage for hasteanmodninger vedrørende de oplysninger, som disse kontorer for inddrivelse af aktiver ikke har direkte adgang til.
2. Hvis de oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 1, litra b), ikke er direkte tilgængelige, eller hvis anmodningen i henhold til stk. 1, litra a), medfører en uforholdsmæssig stor byrde for det kontor for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, kan dette kontor for inddrivelse af aktiver udsætte fremlæggelsen af oplysningerne. I så fald underretter kontoret for inddrivelse af aktiver, der modtager anmodningen, omgående det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver eller den kompetente myndighed om denne udsættelse og fremlægger de ønskede oplysninger hurtigst muligt og senest syv dage efter den oprindelige frist, der er fastsat i henhold til stk. 1, litra a), eller senest tre dage efter den oprindelige frist, der er fastsat i henhold til stk. 1, litra b) og c).
3. De frister, der er fastsat i stk. 1, regnes fra det øjeblik, hvor anmodningen om oplysninger er modtaget.

*KAPITEL III***Beslaglæggelse og konfiskation***Artikel 11***Beslaglæggelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre den beslaglæggelse af formuegoder, der er nødvendig for at sikre en eventuel konfiskation af de pågældende formuegoder i henhold til artikel 12-16. Beslaglæggelsesforanstaltningerne består af afgørelser om beslaglæggelse og øjeblikkelige tiltag.
2. Der træffes øjeblikkelige tiltag, hvis det er nødvendigt for at bevare formuegoderne, indtil der er truffet en afgørelse om beslaglæggelse. Hvis det øjeblikkelige tiltag ikke har form af en afgørelse om beslaglæggelse, begrænser medlemsstaterne det øjeblikkelige tiltags midlertidige varighed.
3. Uden at det berører andre kompetente myndigheders beføjelser, sætter medlemsstaterne kontorerne for inddrivelse af aktiver i stand til at træffe et øjeblikkeligt tiltag i henhold til stk. 2, hvis der er en overhængende risiko for, at de formuegoder, som disse kontorer har sporet og identificeret under udførelsen af deres opgaver i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), forsvinder. Varigheden af et sådant øjeblikkeligt tiltag må ikke overstige syv arbejdsdage.
4. Medlemsstaterne sikrer, at beslaglæggelsesforanstaltninger træffes af en kompetent myndighed, og at årsagerne til sådanne foranstaltninger er angivet i den relevante afgørelse eller registreret i sagsakterne, hvis der ikke er truffet skriftlig afgørelse om beslaglæggelsesforanstaltningen.
5. Afgørelsen om beslaglæggelse forbliver kun i kraft, så længe det er nødvendigt for at sikre formuegoderne med henblik på en eventuel senere konfiskation. Beslaglagte formuegoder, der ikke efterfølgende konfiskeres, frigives uden unødigt ophold. Vilkaerne eller procedurereglerne for frigivelse af sådanne formuegoder fastsættes efter national ret.

*Artikel 12***Konfiskation**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre hel eller delvis konfiskation af redskaber og udbytte, der hidrører fra en strafbar handling, forudsat at der foreligger en endelig domfældelse, som også kan være resultatet af en retssag in absentia.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til redskaber eller udbytte, der hidrører fra en strafbar handling, forudsat at der foreligger en endelig domfældelse, som også kan være resultatet af en retssag in absentia. En sådan konfiskation kan være subsidiær eller alternativ i forhold til konfiskation i henhold til stk. 1.

Artikel 13

Konfiskation hos tredjemand

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre konfiskation af udbytte eller andre formuegoder, hvis værdi svarer til udbytte, som en mistænkt eller tiltalt direkte eller indirekte har overført til tredjemand, eller som tredjemand har erhvervet fra en mistænkt eller tiltalt person.

Konfiskation af udbytte eller andre formuegoder som omhandlet i første afsnit skal være mulig i tilfælde, hvor en national domstol på grundlag af konkrete oplysninger og omstændigheder i en sag har godtgjort, at den relevante tredjemand vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation. Sådanne oplysninger og omstændigheder kan omfatte:

- a) overførslen eller erhvervelsen skete vederlagsfrit eller mod betaling af et beløb, der ikke stod i et rimeligt forhold til formuegodernes markedsværdi, eller
 - b) formuegoderne blev overført til nært forbundne parter og forblev under den mistænkte eller tiltaltes effektive kontrol.
2. Stk. 1 berører ikke rettighederne hos tredjemænd, der har handlet i god tro.

Artikel 14

Udvidet konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, der er dømt for en strafbar handling, når den begåede lovovertrædelse direkte eller indirekte kan medføre økonomisk udbytte, og hvis en national domstol finder det godtgjort, at formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger.

2. Ved afgørelsen af, om disse formuegoder hidrører fra kriminelle handlinger, tages der hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder de konkrete faktiske omstændigheder og foreliggende beviser, såsom at formuegodernes værdi ikke står i rimeligt forhold til den dømte persons lovlige indkomst.

3. I denne artikel omfatter begrebet »strafbar handling« mindst de lovovertrædelser, der er anført i artikel 2, stk. 1-3, hvor sådanne lovovertrædelser kan straffes med frihedsberøvelse af en maksimal varighed på mindst fire år.

Artikel 15

Konfiskation, der ikke sker efter domfældelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for på de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2, at muliggøre konfiskation af redskaber, udbytte eller formuegoder som omhandlet i artikel 12, eller udbytte eller formuegoder overført til tredjemand som omhandlet i artikel 13, hvor der er indledt en straffesag, men retssagen ikke kunne fortsættes på grund af en eller flere af følgende omstændigheder:

- a) den mistænkte eller tiltaltes sygdom
- b) den mistænkte eller tiltaltes forsvinden
- c) den mistænkte eller tiltaltes død
- d) den forældelsesfrist, der er fastsat i national ret for den relevante strafbare handling, er på under 15 år og er udløbet, efter at der er indledt en straffesag.

2. Konfiskation uden forudgående domfældelse i henhold til denne artikel er begrænset til sager, hvor den relevante straffesag, såfremt de i stk. 1 omhandlede omstændigheder ikke havde gjort sig gældende, muligvis ville kunne have ført til en straffedom, som minimum for lovovertrædelser, der direkte eller indirekte kunne give anledning til betydeligt økonomiske udbytte, og hvor den nationale domstol finder det godtgjort, at de redskaber, det udbytte eller de formuegoder, der skal konfiskeres, hidrører fra eller direkte eller indirekte er knyttet til den pågældende strafbare handling.

*Artikel 16***Konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, og som er forbundet med kriminelle handlinger**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, hvis konfiskationsforanstaltningerne i artikel 12-15 i overensstemmelse med national ret ikke kan anvendes, at muliggøre konfiskation af formuegoder, der er identificeret i forbindelse med en efterforskning af en strafbar handling, forudsat at en national domstol finder det godtgjort, at formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger begået inden for rammerne af en kriminel organisation, og disse handlinger direkte eller indirekte kan medføre betydeligt økonomisk udbytte.
2. Ved afgørelsen af, om de formuegoder, der er omhandlet i stk. 1, bør konfiskeres, tages der hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder de foreliggende beviser og konkrete faktiske omstændigheder, som kan omfatte:
 - a) at formuegodernes værdi ikke står i rimeligt forhold til den berørte persons lovlige indkomst
 - b) at der ikke er nogen troværdig lovlig kilde til formuegoderne
 - c) at den berørte person har forbindelse til personer med tilknytning til en kriminel organisation.
3. Stk. 1 berører ikke rettighederne hos tredjemænd, der har handlet i god tro.
4. I denne artikel omfatter begrebet »strafbar handling« de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 2, stk. 1-3, hvor sådanne lovovertrædelser kan straffes med frihedsberøvelse af en maksimal varighed på mindst fire år.
5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at konfiskation af formuegoder, hvis herkomst der ikke kan redegøres for, i overensstemmelse med denne artikel kun forfølges, når de formuegoder, der skal konfiskeres, tidligere er blevet beslaglagt i forbindelse med en efterforskning af en strafbar handling begået inden for rammerne af en kriminel organisation.

*Artikel 17***Effektiv konfiskation og fuldbyrdelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at spore og identificere formuegoder, der skal beslaglægges og konfiskeres, selv efter en endelig domfældelse for en strafbar handling eller efter en sag vedrørende konfiskation i henhold til artikel 15 og 16.
2. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har mulighed for at anvende sporings- og identifikationsværktøjer, som er lige så effektive som dem, der er til rådighed til sporing og beslaglæggelse af aktiver i henhold til dette direktivs kapitel II.
3. Medlemsstaterne kan indgå aftaler om omkostningsdeling med andre medlemsstater i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser om beslaglæggelse og konfiskation.

*Artikel 18***Erstatning til ofre**

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at der i de relevante sager om sporing, beslaglæggelse og konfiskation af aktiver tages højde for sådanne krav, når ofre som resultat af en strafbar handling har krav mod den person, der er genstand for en konfiskationsforanstaltning i medfør af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne gør det muligt for de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for efterforskning for at spore aktiver i henhold til artikel 4, på anmodning at give de myndigheder, der er ansvarlige for at træffe afgørelse om krav på godtgørelse og erstatning eller fuldbyrdelse af sådanne afgørelser, alle oplysninger om identificerede aktiver, der kan være relevante med henblik på sådanne krav. Medlemsstaterne kan også gøre det muligt for kompetente myndigheder, der er ansvar for efterforskning for at spore aktiver i henhold til artikel 4, at give sådanne oplysninger, uden at der fremsættes en sådan anmodning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver kan spore og identificere redskaber og udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om erstatning eller godtgørelse af formuegoder, til et offer, i det mindste når kontorerne for inddrivelse af aktiver handler i grænseoverskridende sager i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), og når afgørelsen træffes af en domstol med kompetence i straffesager i en anden medlemsstat i løbet af straffesagen.

4. Hvis et offer er berettiget til godtgørelse af formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en konfiskationsforanstaltning i henhold til dette direktiv, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at godtgøre offeret de pågældende formuegoder på de betingelser, der er fastsat i artikel 15 i direktiv 2012/29/EU.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fuldbyrdelsen af konfiskationsforanstaltninger i henhold til dette direktiv ikke berører ofrenes ret til erstatning. Medlemsstaterne kan beslutte at begrænse sådanne foranstaltninger til situationer, hvor lovovertræderens lovlige aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække det samlede erstatningsbeløb.

Artikel 19

Videre anvendelse af konfiskerede formuegoder

1. Medlemsstaterne opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at anvende konfiskerede formuegoder, hvor det er relevant, til almennyttige eller sociale formål.

2. Uden at det berører gældende folkeret, kan medlemsstaterne anvende de redskaber, det udbytte eller de formuegoder, der er konfiskeret i forbindelse med de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2024/1226, til at bidrage til mekanismer til støtte for tredjelande, der er berørt af situationer, på baggrund af hvilke Unionens restriktive foranstaltninger er blevet vedtaget, navnlig i tilfælde af angrebskrig. Kommissionen kan give vejledning om ordningerne for sådanne bidrag.

KAPITEL IV

Forvaltning

Artikel 20

Forvaltning af aktiver og planlægning

1. Medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger for at sikre en effektiv forvaltning af enheder, såsom virksomheder, hvis drift skal fortsættes.

2. Medlemsstaterne opfordres til at træffe passende foranstaltninger for at forhindre, at formuegoder i forbindelse med deres afhændelse efter en afgørelse om konfiskation erhverves af personer, som er dømt i den straffesag, hvori formuegoderne blev beslaglagt.

3. Medlemsstaterne sikrer en effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder, indtil de afhændes efter en endelig afgørelse om konfiskation.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der har til opgave at forvalte beslaglagte formuegoder, hvis arten af formuegoderne berettiger det, vurderer de specifikke omstændigheder ved de formuegoder, der kan gøres til genstand for en afgørelse om konfiskation, med henblik på at minimere de anslåede forvaltningsomkostninger forbundet hermed og bevare værdien af sådanne formuegoder, indtil de afhændes. En sådan vurdering foretages, når afgørelsen om beslaglæggelse udarbejdes eller, senest, uden unødigt ophold efter fuldbyrdelsen heraf.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at omkostningerne til forvaltning af beslaglagte formuegoder afholdes i det mindste delvist af den reelle ejer.

Artikel 21

Mellemliggende salg

1. Medlemsstaterne sikrer, at formuegoder, der er genstand for en afgørelse om beslaglæggelse, kan overføres eller sælges, inden der træffes en endelig afgørelse om konfiskation, under en eller flere af følgende omstændigheder:

a) de formuegoder, der er beslaglagt, er letfordærlige eller taber hurtigt deres værdi

- b) omkostningerne til oplagring eller vedligeholdelse af formuegoderne står ikke i et rimeligt forhold til deres markedsværdi
 - c) forvaltningen af formuegoderne skal ske under særlige forhold og med ekspertise, der ikke umiddelbart er tilgængelig.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der tages hensyn til den berørte persons interesser, når der træffes afgørelse om mellemliggende salg, herunder om de formuegoder, der skal sælges, let kan erstattes. Med undtagelse af tilfælde, hvor den berørte person er forsvundet eller ikke kan lokaliseres, sikrer medlemsstaterne, at den berørte person underrettes og, undtagen i hastende tilfælde, får mulighed for at blive hørt inden salget. Den berørte person skal have mulighed for at anmode om, at formuegoderne sælges.
3. Provenuet fra mellemliggende salg skal sikres, indtil der er truffet en retsafgørelse om konfiskation.

Artikel 22

Kontorer for forvaltning af aktiver

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger mindst én kompetent myndighed, der fungerer som et kontor for forvaltning af aktiver med henblik på forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder, indtil disse formuegoder afhændes efter en endelig afgørelse om konfiskation.
2. Kontorerne for forvaltning af aktiver har følgende opgaver:
 - a) at sikre en effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder, enten ved direkte forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder eller ved at yde støtte og ekspertise til andre kompetente myndigheder, der har til opgave at forvalte beslaglagte og konfiskerede formuegoder og planlægge i overensstemmelse med artikel 20, stk. 4
 - b) at samarbejde med andre kompetente myndigheder med ansvar for sporing og identifikation, beslaglæggelse og konfiskation af formuegoder i henhold til dette direktiv
 - c) at samarbejde med andre kompetente myndigheder, der har til opgave at forvalte beslaglagte og konfiskerede formuegoder i grænseoverskridende sager.

KAPITEL V

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 23

Forpligtelse til at underrette de berørte personer

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om beslaglæggelse, der er omhandlet i artikel 11, afgørelser om konfiskation, der er omhandlet i artikel 12-16, og afgørelser om salg, der er omhandlet i artikel 21, meddeles den berørte person uden unødigt ophold. Sådanne afgørelser skal angive årsagerne til foranstaltningen samt de rettigheder og retsmidler, der er til rådighed for den berørte person i henhold til artikel 24. Medlemsstaterne kan give kompetente myndigheder ret til at udskyde meddelelsen af afgørelser om beslaglæggelse til den berørte person, så længe det er nødvendigt for at undgå, at en strafferetlig efterforskning bringes i fare.

Artikel 24

Retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der er berørt af afgørelser om beslaglæggelse i henhold til artikel 11 og afgørelser om konfiskation i henhold til artikel 12-16, har ret til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang med henblik på at gøre deres rettigheder gældende.
2. Medlemsstaterne sikrer, at retten til et forsvar, herunder retten til aktindsigt, retten til at blive hørt om sagens retlige og faktiske omstændigheder og, hvor det er relevant, retten til tolke- og oversætterbistand, er garanteret for berørte personer, som er mistænkte eller tiltalte, eller for personer, der er berørte af konfiskation i henhold til artikel 16.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at andre berørte personer også har de i første afsnit omhandlede rettigheder. Medlemsstaterne fastsætter, at sådanne andre berørte personer har ret til aktindsigt og ret til at blive hørt om sagens retlige og faktiske omstændigheder og alle andre processuelle rettigheder, som er nødvendige for, at de effektivt kan udøve deres ret til effektive retsmidler. Retten til aktindsigt kan begrænses til de dokumenter, der vedrører beslaglæggelses- eller konfiskationsforanstaltningen, forudsat at de berørte personer har adgang til de dokumenter, der er nødvendige for, at de kan udøve deres ret til effektive retsmidler.

3. Medlemsstaterne giver mulighed for, at personer, hvis formuegoder er berørt, kan anfægte en afgørelse om beslaglæggelse i henhold til artikel 11 ved en domstol i overensstemmelse med procedurerne i national ret. Hvis afgørelsen om beslaglæggelse er truffet af en anden kompetent myndighed end en retslig myndighed, kan det fastsættes i national ret, at en sådan afgørelse først skal forelægges til godkendelse eller prøvelse for en retslig myndighed, før den kan indbringes for en domstol.

4. Hvis den mistænkte eller tiltalte er forsvundet, træffer medlemsstaterne alle rimelige foranstaltninger for at sikre en effektiv mulighed for at udøve retten til at anfægte afgørelsen om konfiskation og fastsætter, at den pågældende person skal indkaldes til konfiskationssagen, eller der skal gøres en rimelig indsats for at gøre den pågældende bekendt med en sådan sag.

5. Medlemsstaterne giver mulighed for, at personer, hvis formuegoder er berørt, kan anfægte en afgørelse om konfiskation i henhold til artikel 12-16, herunder sagens faktiske omstændigheder og foreliggende beviser, som konklusionen er baseret på, ved en domstol i overensstemmelse med procedurerne i national ret.

6. Medlemsstaterne giver mulighed for, at en berørt person kan anfægte en afgørelse om mellemliggende salg i henhold til artikel 21 om salg, og giver den berørte person alle processuelle rettigheder, som er nødvendige for, at vedkommende kan udøve retten til effektive retsmidler. Medlemsstaterne giver mulighed for, at en domstol kan suspendere fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse om salg, såfremt det ellers ville forårsage uoprettelig skade for den berørte person.

7. Tredjemand skal kunne gøre sine rettigheder som ejer eller andre former for ejendomsrettigheder gældende, herunder i de i artikel 13 omhandlede sager.

8. Personer, der er berørt af foranstaltningerne i dette direktiv, har ret til adgang til advokatbistand under hele beslaglæggelses- og konfiskationssagen. De berørte personer oplyses om, at de har denne ret.

KAPITEL VI

Strategisk ramme for inddrivelse af aktiver

Artikel 25

National strategi for inddrivelse af aktiver

1. Medlemsstaterne fastlægger senest den 24. maj 2027 en national strategi for inddrivelse af aktiver og ajourfører den med regelmæssige mellemrum på højst fem år.

2. Den i stk. 1 omhandlede strategi skal indeholde:

- a) elementer vedrørende prioriteterne for den nationale politik på dette område og målene og foranstaltningerne til at nå dem
- b) de kompetente myndigheders rolle og ansvar, herunder ordninger for koordinering og indbyrdes samarbejde
- c) ressourcer
- d) uddannelse
- e) foranstaltninger, der skal træffes, hvor det er relevant, vedrørende anvendelsen af konfiskerede aktiver til almennyttige eller sociale formål

- f) aktiviteter, der skal gennemføres i samarbejde med tredjelande
 - g) ordninger, der muliggør en regelmæssig evaluering af resultaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler deres strategier og ajourføringer af deres strategier til Kommissionen senest tre måneder efter fastlæggelsen heraf.

Artikel 26

Ressourcer

Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver, der udfører opgaver som omhandlet i dette direktiv, råder over tilstrækkeligt kvalificeret personale og passende økonomiske, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige for, at de effektivt kan udføre deres opgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed og eventuelle forskelle i opbygningen af retsvæsenet i Unionen, sikrer medlemsstaterne, at specialiseret uddannelse og udvekslingen af bedste praksis er tilgængelig for det personale, der er involveret i identifikation, sporing og inddrivelse og konfiskation af aktiver.

Artikel 27

Effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder

1. Med henblik på forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder sikrer medlemsstaterne, at kontorerne for forvaltning af aktiver, og, hvor det er relevant, kontorerne for inddrivelse af aktiver og andre kompetente myndigheder, der udfører opgaver i henhold til dette direktiv, er i stand til hurtigt at indhente oplysninger om beslaglagte og konfiskerede formuegoder, som skal forvaltes i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå indfører medlemsstaterne effektive værktøjer til forvaltning af beslaglagte eller konfiskerede formuegoder såsom et centralt register eller andre registre over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til dette direktiv.
2. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at det er muligt at indhente oplysninger om følgende:
 - a) de formuegoder, der er genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, og som skal forvaltes i henhold til artikel 20, stk. 3, indtil de afhændes efter en endelig afgørelse om konfiskation, herunder nærmere oplysninger, der gør det muligt at identificere formuegoderne
 - b) formuegodernes anslåede eller faktiske værdi, hvor det er relevant, på tidspunktet for beslaglæggelsen, konfiskationen og afhændelsen
 - c) ejeren af formuegoderne, herunder den reelle ejer, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige
 - d) det nationale sagsnummer for sagen vedrørende formuegoderne.
3. Hvis medlemsstaterne opretter et register over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til stk. 1, sikrer de, at myndigheder med adgang til registret har mulighed for at søge og indhente oplysninger om navnet på den myndighed, der har indført oplysningerne i registret, og om den unikke brugeridentifikator for den medarbejder, der indførte oplysningerne i registret.
4. Hvis medlemsstaterne opretter et register over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til denne artikels stk. 1, sikrer de, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger opbevares, så længe det er nødvendigt for at føre et register over og få et overblik over de formuegoder, der er beslaglagt, konfiskeret eller under forvaltning, og ikke længere end datoen for afhændelse, eller for at tilvejebringe statistikker som omhandlet i artikel 28.
5. Hvis medlemsstaterne opretter et register over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at personoplysninger, der er lagret i registret, kan tilgås og anvendes med henblik på beslaglæggelse, konfiskation og forvaltningen af redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om konfiskation, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

6. Hvis medlemsstaterne opretter et register over beslaglagte og konfiskerede formuegoder i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der er truffet passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at garantere sikkerheden af de oplysninger, der er indført i registrene over beslaglagte og konfiskerede formuegoder, og udpeger den eller de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af registrene og for udførelsen af den dataansvarliges opgaver som defineret i de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 28

Statistik

Medlemsstaterne indsamler regelmæssigt samlede statistikker fra de relevante myndigheder og vedligeholder dem for at vurdere effektiviteten af deres konfiskationssystemer. De indsamlede statistikker sendes til Kommissionen hvert år senest den 31. december det følgende år og skal omfatte:

- a) antallet af fuldbyrdede afgørelser om beslaglæggelse
- b) antallet af fuldbyrdede afgørelser om konfiskation
- c) den anslåede værdi af beslaglagte formuegoder med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation på beslaglæggelsestidspunktet
- d) den anslåede værdi af inddrevne formuegoder på konfiskationstidspunktet
- e) antallet af anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om beslaglæggelse i en anden medlemsstat
- f) antallet af anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i en anden medlemsstat
- g) værdien eller den anslåede værdi af inddrevne formuegoder efter fuldbyrdelse i en anden medlemsstat
- h) værdien af de konfiskerede formuegoder sammenlignet med deres værdi på beslaglæggelsestidspunktet, hvis det er muligt på centralt niveau
- i) en opdeling af tallene og værdierne i forbindelse med litra b) og d), efter typer af konfiskation, hvis det er muligt på centralt niveau
- j) antallet af mellemliggende salg, hvis det er muligt på centralt niveau
- k) værdien af de formuegoder, der skal genanvendes til sociale formål.

KAPITEL VII

Samarbejde

Artikel 29

Samarbejdsnetværk om inddrivelse og konfiskation af aktiver

1. Kommissionen opretter et samarbejdsnetværk om inddrivelse og konfiskation af aktiver for at lette samarbejdet mellem kontorer for inddrivelse af aktiver og kontorer for forvaltning af aktiver og med Europol i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv og for at rådgive Kommissionen og muliggøre udveksling af bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.
2. Kommissionen kan indbyde repræsentanter fra Eurojust, EPPO og, hvor det er relevant, Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge til at deltage i det i stk. 1 omhandlede netværks møder.

Artikel 30

Samarbejde med EU-organer og -agenturer

1. Medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver arbejder inden for deres respektive kompetencer og i overensstemmelse med de gældende retlige rammer tæt sammen med EPPO med henblik på at lette identifikationen af redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation i forbindelse med retsforfølgning i straffesager vedrørende strafbare handlinger, som hører under EPPO's kompetence.

2. Kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver samarbejder med Europol og Eurojust inden for deres kompetenceområder med henblik på at lette identifikationen af redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om beslaglæggelse eller konfiskation, som er truffet af en kompetent myndighed i forbindelse med retsforfølgning i straffesager, for at lette forvaltningen af beslaglagte og konfiskerede aktiver.

Artikel 31

Samarbejde med tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver samarbejder inden for den internationale retlige ramme med deres modparter i tredjelande i videst muligt omfang og med forbehold af de gældende retlige rammer for databeskyttelse med henblik på at udføre opgaverne i henhold til artikel 5.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for forvaltning af aktiver samarbejder inden for den internationale retlige ramme med deres modparter i tredjelande i videst muligt omfang og med forbehold af de gældende retlige rammer for databeskyttelse med henblik på at udføre opgaverne i henhold til artikel 22.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 32

Udpegede kompetente myndigheder og kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilken eller hvilke myndigheder der er udpeget til at udføre opgaverne i henhold til artikel 5 og 22.

2. Medlemsstaterne udpeger højst to kontaktpunkter for at lette samarbejdet i grænseoverskridende sager mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver og højst to kontaktpunkter for at lette samarbejdet mellem kontorerne for forvaltning af aktiver. Det er ikke nødvendigt, at sådanne kontaktpunkter selv har til opgave at varetage opgaverne i henhold til artikel 5 og 22.

3. Senest den 24. maj 2027 underretter medlemsstaterne Kommissionen om den eller de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, de kontaktpunkter, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2.

4. Senest den 24. maj 2027 opretter Kommissionen et onlineregister med angivelse af alle kompetente myndigheder og det udpegede kontaktpunkt for hver kompetent myndighed. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt på sit websted listen over de i stk. 1 omhandlede myndigheder.

Artikel 33

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. november 2026. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 34

Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den 24. november 2028 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktivs gennemførelse.

2. Kommissionen forelægger senest den 24. november 2031 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktiv. Kommissionen tager de oplysninger, der er indsendt af medlemsstaterne, og alle andre relevante oplysninger vedrørende gennemførelsen af dette direktiv i betragtning. På grundlag af denne evaluering træffer Kommissionen afgørelse om passende opfølgende tiltag, herunder om nødvendigt et lovgivningsforslag.

*Artikel 35***Forholdet til andre retsakter**

Dette direktiv berører ikke direktiv (EU) 2019/1153.

*Artikel 36***Erstatning af fælles aktion 98/699/RIA, rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA, afgørelse 2007/845/RIA og direktiv 2014/42/EU**

1. Fælles aktion 98/699/RIA, rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA, afgørelse 2007/845/RIA og direktiv 2014/42/EU erstattes for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af disse retsakter i national ret.
2. For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til de i stk. 1 nævnte retsakter som henvisninger til dette direktiv.

*Artikel 37***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 38***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. april 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

R. METSOLA

På Rådets vegne

Formand

M. MICHEL